

De zandloper, naar voorbeeld van de uil en zijn zandloper van E. Gene Rooney

“Het zand is alleen een metafoor voor tijd en tijd is alleen een metafoor voor ervaringen in het leven. Het zand op de bodem vertegenwoordigt het verleden. Het is dood en voorbij. De zandkorreltjes die nu vallen vertegenwoordigen het heden, het is levend en werkelijk. Het zand in de top symboliseert de verwachtingen naar de toekomst. De korreltjes die het heden aangeven zijn geringer in aantal dan die van het verleden of de toekomst, maar het heden is veel belangrijker. Ze vertegenwoordigen leven, adem en realiteit”, (E. Gene Rooney).

Positie 1

De eerste zandloper illustreert de nostalgie van spijt, verdriet en treurnis om het verloren paradijs. Het roept herinneringen op aan een gelukkig verleden. Het is een enkele reis naar van aanhoudende pijn. Als mensen de client uitnodigen om te helpen weer te kunnen gaan groeien en bloeien is het antwoord steevast ‘nee, dat kan ik niet want ik heb geen verwachtingen meer voor de toekomst’. Het is de grondslag van alle rouw. De client blijft achter met een gebroken hart.

Positie 2

De client loopt ervan weg, er is geen rouw. Er ontbreekt rouwarbeid. De reis tussen treurnis en verlangen is doodlopend. Het navigatiesysteem is uitgezet. Er lijkt een onoverbrugbare kloof te zijn tussen het verleden en de toekomst. Er is geen heimwee naar het onbekende van de toekomst. De Uil: “Jouw kijk op de tijd zou zeer wel een weerspiegeling kunnen zijn van hoe jij naar jezelf kijkt. Hoe jij je tijd besteedt, kan een manier zijn om jezelf te ontdekken. Hoe je tijd verloren laat gaan, kan aangeven hoe je jezelf bedriegt.” De client verteerd zichzelf gaandeweg.

Positie 3

De client doorloopt het proces van met vallen en opstaan, van gezond rouwen. De Uil: Wat is daaraan zo belangwekkend. Simpel, zei de oudere vogel. Maak je geen zorgen over de toekomst, vaak vind je de toekomst opgenomen in het verleden. Treur niet om het verleden. Het kan keer op keer gevonden worden en zelfs herschapen in de toekomst, zolang je de zandkorreltjes toestaat vrijelijk te vallen. Draai de zandloper keer op keer! Client herpakt zijn leven naar het verlangen, naar hernieuwd bestaan. Het is de kracht die ons voortstuwt, het verlangen naar elders, heimwee naar waar we nog nooit zijn geweest. Naar een gedachte die we nog nooit hebben gedacht.

Jan Werkhoven, 02-2024

Nostalgie als dankbaarheid impliceert bovenal dat we ons vanuit het verleden opzoeken als een unieke belofte voor de toekomst. Het licht van de dode sterren: Massimo Recalcati.